

אברהם רחנצוין

קינה על מות שאול

די אַח תְּהִי גְדוֹל וְרַב,
מִמַּצְטָקֵי לְבוֹ אֶהָב
כָּד פֶּרַח קֵט, צָלִיל אֹר וְחַן
וּמִזְמוֹר-שִׁיר עֲלִיז־רוֹזֵן,
הוּי אַחֵי וְהוּי הוֹדוֹ.

אַשְׁבִּי-נֶכֶד גְּדוֹל וַיִּיף,
עִם יַעַר סָת, שָׁשׁ עַל אֶבִיב;
שָׁרָה עִם אֵל וְגַם תְּלָם
וְגַם הָאָמִין בְּתַס-אָדָם
בְּכָל נִקְשׁוֹ וּבְכָל מַאֲדוֹ.

וְלִקְו־אֲבוֹחַ שָׁב נֶשֶׁר עוֹ,
אֵל עַל מַסּוֹת כְּנַפְיֵי פֶרֶשׁ
וַיָּדָא רוֹם וַיִּשָּׂר שִׁיר —
וּמַת פְּתָאם עוֹד עוֹ-צָעִיר
וְלֹא גָלָה לְאִישׁ סוֹדוֹ,

סוֹד עֲלוּמִיּוֹ, זֶה אִישׁ-תְּהִלָּתוֹ
נֶשָׂא בְלֵב עַד יוֹם אַתְרוֹן
וַיִּתְעַקֶּה וַיִּהְיֶה דְגוּג
מִקָּל אַחֵי - אַחֵי שְׂאוּל,
הוּי אַחֵי וְהוּי הוֹדוֹ.